

Mieninfo

Nr 4/00 Dec, jan, febr

Red: Curt Ihlström 0477-15080 Eivor Lindstrand 0459-85122 Björn Jäderås 0459-85143

Adress: Hakefors 3, 362 92 Tingsryd

e-post: bjorn.jaderas@mail.com

websida: www.netg.se/miengruppen

MIF 50 år

Så är det alltså historia, dvs föreningens 50-årsjubileum. Firandet startade på Hagavallen. Det började med en match mellan två mer eller mindre oldboyslag från Ringamåla IK och Midingsbygdens IF. Vi åskådare blev synnerligen imponerade både av den spelarskicklighet och den kondition som de gamla (näja!) spelarna visade. Matchen, som blev spännande och oviss in i det sista slutade 3-3. Det där med golden goal, som det numera heter, brydde man sig inte om! Så var det dags för den yngre generationen. Efter en fin match stod MIF som segrare, 6-3 (var det mot Ringamåla? red. anm.). Särskilt roligt var att laget bestod av både flickor och pojkar och att flickorna inte gjorde bort sig på något sätt, tvärt om! Lovande för framtiden! Det var premiär för flaggning från den nya flaggstången, som Tingsryds Kommun genom Kultur- och fritidsnämnden uppvaktade med.

Fortsättning följde på kvällen med supé med dans på Gäddeviksås Bygdegård. Jörgen K och Peter G hade jobbat hårt med förberedelserna och på kvällen såg de till att allt fungerade. Evy K förde som vanligt befalet i köket och med hjälp av de två flickorna löstes "matfrågan" på ett som vanligt jättefint sätt. Svennes och tjejerna stod för dansmusiken och även de mest danslystna fick sina behov och önskingar tillgodosedda. Presenter överlämnades av representanter för Tingsryds Kommun, BK Union, Ringamåla IK och Urshults IF. Ordförande i Blekinge Fotbollsforbund belönade Peter G och Mikael H för minst 250 matcher i representationslaget och Magnus J och Thomas O för spel i representationslaget under 10 år.

Men kvällens höjdpunkt kom när Åke G kallades fram med ett taktfast och nästan öronbedövande "Åke, Åke, Åke, Åke, Åke!" Som tack för "ett synnerligen förtjänstfullt arbete under många år i Midingsbygdens IF" överlämnade ordförande Berith H ett stipendium ur Arne Håkansons minnesfond. Att alla tyckte det var välförtjänt framgick av de kraftiga applåder!

Även om läget för MIF f.n. inte är det allra bästa, så tyder uppslutningen och stämningen vid jubileet att vi alla har gott hopp i framtiden!

Sune K

Stormöte månd 4/12 18:30

Det blir en tuff kväll! Vi tror trots all att de flesta föredrar att bara vika en kväll i stället för att dela det på två. Vadå två? Jo Posten och RIM.

Förbered dig gärna med frågor till Posten om hur det blir med t ex lantbrevbärningen. Dom får en eller max två timmar att svara för sig.

Resten av kvällen (till midnatt om det behövs) diskuterar vi bygdens framtid. Detta med stöd av de enkätsvar som du förhoppningsvis redan fått i postlådan och plöjt igenom. Vi gör sedan en sk "brain storm" då vi försöker vaska fram alla idéer till förbättringar för bygden. Därefter väljer vi ut ett antal idéer som vi tror kan vara genomförbara. Dessa får sedan våra bygdeföreningar och andra försöka driva på ett eller annat sätt.

Även här är det alltså bra om du har förberett dig med idéer och synpunkter.

RIM- och Miengruppen

Gympa

Inga-Lill Karlsson ställer gärna upp att leda gymnastik i vinter. Det gäller både män och kvinnor. Gamla och unga. Vill du vara med så hör av dig till Inga-Lill 0459-85041

Hantverkskväll

Förra året snöade han inne. Troligen någon stans i Himalaya, Mr Bentone eldslukaren. Förhoppningsvis är vädret bättre i år fredagen den 8:e december. I år ser vi också paret Irene och Hans-Peter Jarz färggrafik. Förutom parets fina och populära grafik visar dom troligen även andra tekniker. Det blir också gjutning och glögg. Alla är välkomna.

Björn

Tack

Även detta nummer innehåller en hel del fotboll. Vi tackar **Sune** för hans arbete. Hoppas ni ger honom roliga anekdoter om vad som hände mellan styrelsemöterna. Det hänger på just dej om det blir något i bladet i fortsättningen.

Ett stort tack vill vi också framföra till **Boel Cederqvist**. Boels artiklar har ni sett i alla nummer sedan flera år tillbaka. I detta nummer anknyter hon till det andra temat nämligen spökeri, illustrerat av hennes mamma Karin. Boel bor till vardags i Tyskland så om det saknas något "å" ibland beror det på att hon skriver på en tysk dator och vi missat att ändra.

Red

Linoliumsnitt
Provtryck av
Sebastian Jäderås

Midingsbygdens IF

Fortsatt titt i protokollet

Årsmötet 1965 beslöt att till A-laget skulle inköpas kläder. Man bestämde särskilt: gröna tröjor, vita byxor. Man skulle även försöka få Stig Johansson att träna laget. Gunnar Karlsson avgick 1966 ur styrelsen. Han tyckte väl att Åke klarade av jobbet utan fadersstöd, men för säkerhet skull åtog han sig jobbet som revisor. Arne Håkansson kom nu in i styrelsen som vice ordförande. Nu tyckte man att man famlat tillräckligt länge i mörker. Man gav nämligen Åke och Arne i uppdrag att titta på möjligheterna för "elektrifiering av omklädningsrummet." Konditionen skulle tränas tisdagar och torsdagar samt varannan lördag i samband med bastubad. Spelarna fick klara sig utan bidrag vid inköp av fotbollsskor. Däremot skulle träningsoveraller inköpas och varje spelare skulle bidra med 20 kr. På årsmötet 1967 diskuterades en spelarövergång, nämligen Jarl Almkvist till Urshults IF. Till slut beslöt man bifalla en övergångstid av två månader. (Mellan MIF och UIF inga övergångssummor!) Sedan slog man på stort, då man beslöt om inköp av tröja – och byxa får man förmoda – till 12:e man och även en målvaktströja. Grupper för diverse arbeten vid planen skulle utses av styrelsen. Om någon nekade blev det dyrt: det kostade 5 kr i timmen! Möjligheterna att ordna fisketävling i Björksjön skulle undersökas. För att få in kontanter i kassan skulle några kaffelotterier anordnas. Arne Håkansson tog över som kassör efter Karl Andersson som blev vice ordförande. Under våren 1968 skulle några bingokvällar anordnas. Brunnen vid idrottsplatsen skulle under sommaren fördjupas. Man hade fått bidrag av

Urshults kommun. Invändig målning av omklädningsrummet skulle ske vid lämplig tidpunkt och arbetet härmed skulle under våren fördelas av styrelsen. (Däremot beslöt man inte något om "straffavgift" för dem, som av någon anledning inte kunde ställa upp. Tidigare beslut härom gällde kanske ännu?) Försäljningen av korv mm vid träning och matcher skulle ombesörjas av Gunnar Nilsson. "Eventuell förtjänst behålls av försäljaren."

Årsmötet 1969 beslöt att telefonersättning skulle utgå till lagledningen med 50 kr per person. För elfte året åtog sig Gunnar Nilsson att klippa och krita planen och Iri Karlsson kunde för fjortonde året åta sig att tvätta idrottskläder. Nu skulle det bli färdigt på ommålningen både in- och utvändigt. Harald Nilsson skulle basa för jobbet. Priser skulle utgå bl a till den mest träningsvillige och till bäste spelare i hemmamatcherna. Frågan om träningsoveraller togs upp. Efter tre år var behovet stort av nya. Sedan kassören "erinrat om läget i kassan", beslöt man, att medlemmarna själva skulle betala sina overaller, men "när pengar fanns i kassan skulle alla få utlägg överstigande 20 kr återbetalade". Vid detta årsmöte beslöt man även, att föreningen skulle stå för alla kostnader för utprovning och inköp av glasögon med splitterfritt glas. Här fick man prioritera men visst var man före sin tid! Det kan även noteras att årsmötet hölls i omklädningsrummet på Hagavallen. Tidigare år hade man hållit till i Bygdegården.

Sune K

Visafton

Monica Ericsson f. Arvidsson hittade denna visa när man utflyttningsröjde föräldrarhemmet (Lönneberga dagis). Ett år för sent men ändå roligt och vi tackar.

INVIGNINGSSÅNG

Melodi: Sjömannen och stjärnan. Författad av fru Berta Nilsson.

Hör vår sång, nu våra goda vänner, som samlats här i denna Bygdegård
för att idag inviga den lokalen, som här ska bli gemensam i vår bygd.

Vårt nya hem nu här vi hava fått, här är ju bra och trevligt tycker vi
ja lokalen här är stor och rymlig, och bygden här är säkert nöjd som vi.

Ja platsen är naturskön och så vacker, med sjö och utsikt över Åsens bygd
ja det är Kalle som har skänkt oss platsen, så ett tack till honom nu vi gör.

Pengarna till detta hus vi tiggde, och alla har de gjort nu var sin tjänst
Thure han har varit chef för bygget, så säkert inget fel det här har hänt.

Nu bastubad vi också här kan få, när Miens bölja bliver allt för kall
då ska det bli så skönt att hit få gå, och bli så ren och slippa smutsen all.

När det blir höst och kvällarna blir trista, vi hit kan gå och se en film så bra
det kan behövas i dessa tider bistra, för att man ska kunna vara gla.

Här våra samkväm måste nu vi ha, och hjälpas åt som hittills vi ha gjort
för att det klaras skall och gå så bra, när det blir räntornas förfallotid.

Med detta här vi tacka vill Er alla, som ville komma hit i denna dag
hoppas nu ni trivas skall här alla, och känna Er som hemma en och var.

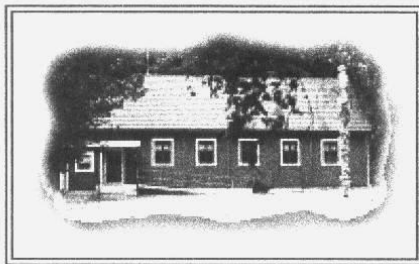
Den här skulle givetvis vara rolig att höra sjungen. Ni som har musiköra och kanske känner
till melodin kan väl fixa det vid något möte. Varför inte den 4/12??

Kanske även följande välkända snapsvisa sjöngs:

”Tänk dig Mien full av bränvin
Hela Björksjön full av bayerskt öl
Konjak i varenda rännil
och likör i varendaste pöl.”

Melodin här är en välkänd väckelsesång om jag minns rätt. Kan den möjligen heta Äreporten?
Vem har skrivit texten, finns det fler verser och hur gammal är den? Jag, Björn, har hört den
från 60-talet i alla fall.
Någon som vet besked?

RIM

PROJEKTET

LÄGESRAPPORT

Vi börjar nu närma oss slutet på RIM-projektet. Vi (arbetsgruppen & projektledningen) har genomfört:

1. En Lokal Ekonomisk Analys - **LEA**
2. En behovsinventering i form av **enkäten** med era förslag & idéer som vi har satt ihop till statistik & analyser
3. Vi är nu i färd med att göra en **resursinventering** dvs. arbetsgruppen tittar på vilka resurser (och det är många !) som finns i området. T.ex. allt det fantastiska föreningsliv som bygden erbjuder, våra badplatser, bygdegården, idrottsplatsen samt inte minst alla företag som verkar runt Mien.

Resultatet av enkäten kommer att skickas ut till samtliga hushåll i bygden, och vi planerar också ett stormöte till i bygdegården dit alla är välkomna att delta i utformandet av ett handlingsprogram för bygdens utveckling.

Gemensamt Handlingsprogram

Detta gemensamma förslag till handlingsprogram för Mienbygden kommer att baseras på era enkätsvar, förslag och idéer, den ekonomiska analysen (LEA) och resursinventeringen. Sen är det meningen att detta gemensamma handlingsprogram framöver ska ligga till grund för vilka frågor Miengruppen tillsammans med er bygdebör ska satsa på i framtiden, frågor som har en **verklig förankring, som känns viktiga för er** och som vi gemensamt kommit fram till genom det här projektet.

Visste ni t.ex. att 27 st. kan tänka sig att frivilligt jobba med att ta hand om leasade får under sommarmånaderna för att hålla landskapet öppet ? Är det det vi ska satsa på ? Eller att det finns ett stort intresse för att arbeta med turism eller starta företagsnätverk ? Att många kan tänka sig en strandnära bebyggelse vid Mien eller att inte ens hälften av våra dyra mobiltelefoner fungerar tillfredsställande ? Vad kan vi göra åt detta ?

Med ett handlingsprogram baserat på era enkätsvar, kan vi t.ex. ställa krav på mobilteleleverantörer och visa på behovet av kommunal service, vi kan starta ett företagsnätverk eller leasa får för det öppna landskapets skull. Vi kan se till att fler bosätter sig i området och vi kan satsa på turismverksamheter som skulle ge fler jobb och utveckla bygden.

Läs mer om vad ni själva svarat och de förslag som kommit fram med enkäten i den sammanställning ni kommer att få med posten så snart den är klar.

Hur vi arbetat med projektet

Vårt arbete är nu i sin slutfas, och det kan ju vara intressant att se på hur vi har arbetat för att driva projektet. Vi kan tacka Miengruppen, EU i form av LEADER-programmet och Smålandsgruppen FGH samt oss själva och er i första hand. Mycket av arbetet läggs ju ner på ideell basis, t.ex. är samtliga som ingår i arbetsgruppen för RIM-projektet oavlönade och timmarna som

läggs ner där är ideell tid. Detta utgör en självfinansierad del av projektet, något som EU kräver för att man ska kunna söka pengar till landsbygdsutveckling.

Däremot är det arbete utanför arbetsgruppen och Miengruppen som läggs ner på projektplanering, telefonintervjuer, skapande av enkät och sammanställning av statistik mm avlönat efter EU:s direktiv och godkänd finansiering. Det rör sig om en forskare, sex studenter som gjort telefonintervjuer, projektledare och projektassistent som avlönats för det arbete som skett under vanlig arbetstid.

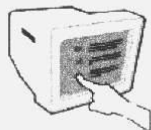
Finns någon annan i bygden som är intresserad av att arbeta med projektledning i framtida projekt, får ni gärna höra av er till mig: ulla.d.ailly@mailbox.swipnet.se

Att driva EU-projekt är en positiv och viktig erfarenhet både för Miengruppen, RIM-projektets arbetsgrupp och andra som engagerar sig för bygdens utveckling. Vad vi hoppas på, är att detta projekt leder fram till nya projektidéer.

Stormöte med Posten

Välkomna att delta i stormötet med posten den 4:e december kl. ~~19.00~~ ^{18.30}, Gäddeviksås Bygdegård.

Arbetsgruppen för RIM-projektet gm Ulla d'Ailly

GÅVA TILL TILL BYGDEGÅRDEN - MICROVÅGSUGN

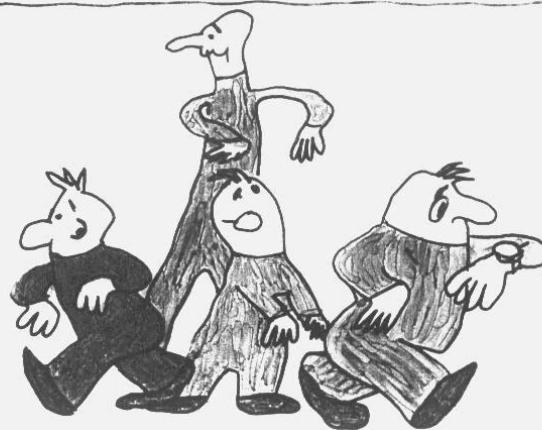
En stor microvågsugn finns nu i köket på Gäddeviksås Bygdegård. Den är inte ny men fungerar och det finns också en instruktionsbok för dom som inte behärskar micrandets ädla konst. Den har skänkts av en god vän till mig, Åke Landqvist i Hensmåla (Den gamla skolan/Sjövik), som på det här sättet stöder våra festligare verksamheter. Ett stort tack Åke.....

Ulla d'Ailly

ETT PROJEKTS SEX FASER

1. BEGEISTRING

2. FÖRVIRRING

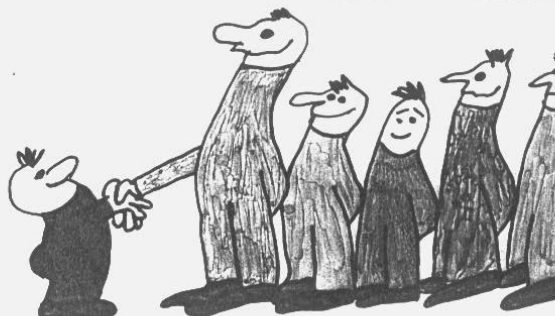
3. TILLNYKTRANDE

4. JAKT PÅ DE SKYLDIGA

BESTRAFFNING
5. AV DE OSKYLDIGA

UTMÄRKELSER
6. TILL DE SOM INTE DELTOG

Personliga reflexioner kring ett stormöte i hembygdsgården.

"Hela landet skall leva," så låter mottot i årets och föregående års landsbygdskampanjer. Under den parollen hade ett 20-tal bybor samlats i hembygdsgården för att ta del av den enkät som en flitig Miengrupp påtatt ihop och analyserat. Vad fick vi som var där veta och vilka synpunkter ventilerades?

I bygden fanns många positiva och framtidsinriktade idéer. Allt för att bygden skall leva vidare. Kanske man kunde samordna vissa saker - bli bättre på information, reklam om företag och möjligheter i bygden. Här måste man på ett bättre sätt även inkludera de sommarboende menade någon av de närvarande. I svaren fanns en "uppsjö" av idéer. Det är därför synd att stormötet inte fick större uppslutning allt för att ge ideerna större tyngd och genomslagskraft. Ett förslag bland de närvarande var att bjuda in representanter från olika myndigheter, posten, Telia, kommunen etc. för en diskussion om bygdens framtid. Förutsättningen för ett lyckat resultat är naturligtvis att vi kommer dit - annars förlorar vi i trovärdighet.

Det är framförallt kommunikationerna som gör det svårt för oss året-runt boende att bo i bygden. Kommunikation är ett stort begrepp som innefattar mycket. 1. Resekostnaderna är alldeles för höga. Trots allt prat om hänsyn till glesbygd så stannar allt vid just politiskt prat. 2. En fungerande busstrafik som gjorde att man kunde anlita allmänna kommunikations medel från och till jobbet. Enligt enkäten fanns det många tvåbilar familjer i bygden - varför? Vi uppmanas ju nästan dagligen av politikerna att använda dessa kommunikationsmedel som inte finns. Eller är så att vi inte finns?

Alla politiska beslut går i motsatt riktning i nedläggningarnas Sverige. Här tycks man tjäna pengar på att lägga ned - inte genom att utöka kundkretsen.

3 Data-trafik är viktig och där måste också vägarna bli bra - dvs bredband i någon form. I framtiden kommer varken små eller stora företag bli kvar i bygd som väljer att stå i kö för att komma ut på datavägarna då andra susar förbi på bredbanden. Man kan inte använda häst och vagn när det finns tåg. Även vi privatpersoner kommer att bli mer och mer databeroende antingen vi vill eller ej. Kommunikationsmedlet kommer inte. Det är här för länge sedan. Till kommunikation hör också post och övrig teletrafik. Kan vi erbjuda lättnader och bra service så blir det både attraktivt och intressant att bli året runtboende i en levande bygd med en underbar natur.

Det finns så mycket mer - tex vad har kommunen för policy-framtidsplaner???

Vi kan genom en målinriktad vilja vända trenden - men bara om vi själva vill.

Det kostar ett visst mått av ansträngning för att nå ett visst mål. Vi har den enastående möjligheten att välja. Åker vi inte med när tåget går får vi stå kvar på perrongen med biljetten i hand och vinka farväl till det som kunde ha varit. Är det detta vi vill? I så fall så vi valt inte bara att behålla det som är, utan också en fortsatt tillbakagång. Då är också övriga klagomål meningslösa därför att vi själva valt just detta. Då får det också bli så - eller??????

Kalle Hedsten Gäddeviksås.

PS. Tack Miengruppen för ert arbete.

Mysteriet vid Rolands hav av Hans Billman

Jag sitter här och läser min dagstidning och ser en rubrik som verkligen gör mig nyfiken. För tio år sedan, när den nya vägsträckningen från Gäddeviksås och söderut planerades, fanns två förslag, ett östligt och ett västligt. Tingsryd kämpade tappert för det västliga, och fick, dock alltför sent, stöd av forskare i Lund, som i det sankmarksområde som kallas Rolands hav, såg oersättliga naturvärden. Det östliga förslaget segrade dock och vägen drogs genom sankmarken. Nå, jag skall inte föregripa artikeln. Så här lyder den:

Smp den 20 mars 2010

Vad händer på väg 29?

Ännu en olycka har inträffat på väg 29, mellan Tingsryd och Karlshamn. Sedan vägen efter förseningar på grund av överklaganden, öppnades, 2003, har en rad bilar på ett oförklarligt sätt kört av vägen, alla på samma plats, i närheten av Elsebråne.

Samtliga förare uppger att de fått något fel på styrinrättningen.

I de flesta av fallen har personskadorna lyckligtvis varit lindriga, vilket kan tillskrivas dagens krock-säkra fordon.

Den nu förolyckade bilen slog runt ett varv, och den omtumlade föraren kunde själv ta sig ur vraket. Han fick mindre blesstyrer, men kunde lämna sjukhuset efter omplåstring. Smålandspostens reporter har haft ett samtal med honom och han berättar:

- Jag var inte trött, jag hade inte somnat vid ratten och jag körde i måttlig fart, vilket väl var min räddning. Jag miste helt styrförmågan. Det kändes som om någon tog tag i ratten och vred den åt höger. Efter att jag kommit ut ur bilen upplevde jag också det, som jag hört flera gjort. Jag hörde ett rop, som tycktes komma någonstans alldeles intill, det lät som oooo-la och upprepades flera gånger mycket tydligt.

Flera av de olycksdrabbade har beskrivit händelsen på detta sätt.

Polis och försäkringsbolag har gjort undersökningar på bilarna, men inte i något fall kunnat konstatera fel på styrinrättningen.

Vägverket har gjort noggranna undersökningar av vägbeskaffenhet och dosering på platsen, men inte funnit något som kan förklara gåtan.

Flera förare har, som den nu drabbade föraren, hört det märkliga ropet, som inte har kunnat härledas till någon fågel eller något djur.

Det finns en ytterligare märklig omständighet. Alla dikeskörningarna har skett, vid samma tid på året, i slutet av mars månad. Det är dock först på senare år som man upptäckt detta, och att olyckor skett varje år, sedan vägens tillkomst.

Det finns de, i trakten, som menar att det är övernaturliga krafter med i spelet. Det har alltid spökat vid Rolands hav, säger man, men det är svårt att få veta mera. Det är som vore man rädd att drabbas själv, om man berättar vad man vet.

Säkerligen får gåtan en naturlig förklaring, men innan vi får den, kommer det att spekuleras mycket över de underliga dikeskörningarna i Elsebråne.

*

Jag är en gammal man och har sedan barndomen hört sägnerna om Rolands hav. Jag har för länge sedan slutat köra bil och kan lugnt berätta vad jag vet.

Den förste, som hörde det märkliga ropet, lär ha varit en jägare som hette Annikens Ola och det skall ha varit omkring 1830. På den tiden var där en öppen göl, med bokskog omkring och Ola som kände skogarna, hade upptäckt den otillgängliga, namnlösa gölen, som man knappast kände till, den var inte ens var utsatt på bykartan. Ola hade upptäckt att här fanns tjäder. Han tog med sig nära vänner dit och sköt fågel med bloss, som man gjorde på den tiden. Det var vid ett sådant tillfälle, när de vid dagsljus hade märkt ut träden och satt där i väntan på mörkret, vid den fortfarande isbelagda gölen, som de hörde detta märkliga rop, ett långdraget oooo, följt av ett kort la, ett läte som ingen av dessa naturkunniga män kunde känna igen som djurläte.

Händelsen inträffade efter att en kringvandrande knalle försvunnit i trakten. Han hette Ola Roland brukade komma till bygden varje år. Denna vår, kom han till Elsebråne, och därifrån ämnade han sig till Hokagårdarna, men kom aldrig dit, han försvann spårlöst. Man satte det underliga ropet vid gölen i samband med knallen, antog att han blivit mördad och slängd i gölen och att det var hans vålnad som ropade, och skulle ropa tills mördaren blir straffad.

vgr

Så fick den lilla gölen namnet Rolands hav och sägnen om Ola Roland och ropen vid gölen berättades i stugorna. Vittnesmålen om ropen har också genom åren blivit många. Naturen förändrades och tjäderjakten upphörde, men orädda män övernattade på en granrisbädd vid en eld intill gölen och kunde efteråt berätta om hur de hört ropet och hur hundar de haft med sig betett sig underligt.

Vid tiden för vägbygget var gölen helt borta, det var en sankmark, mycket djup sådan med ett lager av dya på ett femtontal meter, som vållade en del bekymmer vid bygget.

Detta är egentligen hela historien, men denne Annikens Ola, som jag nämnde, är en så gåtfull figur och så starkt förknippad med gölen, att han vävts samman med sägnerna.

Ola sägs ha varit trollkunnig, kunde "signa" fåglar och harar, det vill säga trollda så att ingen annan kunde skjuta dem. En gång hade en man, när inget annat hjälpte, skjutit en tjäder med kulor stöpta med arvesilver, som ingen trolldom bet på. Fågeln dråsade tungt ner, men när de tog upp den var det bara ett några brända trästickor hopbundna med en lykthinna.

Han kunde också "skämma bössor", så att de inte gick att skjuta med. Denna konst lärde han ut till en storbonde i trakten, en jaktkamrat. Nu hände emellertid att Ola, lite alltför självsvåldigt, jagade i storbondens marker och denne hämnades genom att tillämpa konsten, som Ola själv lärt honom. Han skämde Olas bössa. Det skulle han inte gjort.

Ola gick till gården, fick tag i lite av deras surdeg, som han blandade med jäst. Det stoppade han in i sin bösspipan och tillslöt mynningen med en träplugg. Därpå hängde han bössan på kakelugnen i sin stuga, och det började jäsa i bössan. Samtidigt som det jäste i Olas bössa, började det jäsa i magen på storbonden på gården. Han fick plötsligt en så förfärlig förstoppning och kolik att det höll på att ta livet av honom. Ola måste tillkallas och hävde, efter diverse förhandlingar med storbonden, trolldomen.

Det finns en mängd sådana historier om Ola, som jag inte skall trötta er med, men också många historier om hans skicklighet att bota sjukdomar och hans kännedom om naturen, som var större än vanliga människors. Orsaken till att jag berättar detta är, att det tycks finnas saker som tyder på att Ola visste mer om knallens död, än han låtsades om.

Han drogs gärna till gölen för att jaga, men stod mest drömmande och såg ut över vattnet. Sköt han mot en tjäder, bommade han ofta, vilket han aldrig annars gjorde. Han var, där vid gölen, frånvarande, inte alls sig lik.

Ola levde helt på jakt och fiske, men sålde aldrig något. Han fick väl in lite slantar på att bota sjukdomar, men det var inte mycket. Ändå hade Ola alltid kontanter när han behövde handla.

Därmed är inte sagt att det var Ola, som utförde mordet, om det nu var fråga om ett sådant. Det var långt från den väg knallen gick och till den otillgängliga gölen, och knallen måste ha släpats dit. Det skulle aldrig den lille Ola ha måktat...såvida inte knallen blivit lockad av något, lockad att lämna vägen, kanske lockad med något trollknepe.

Om Ola visste något om hemligheten vid Rolands hav, så tog han den med sig i graven. Han dog en vår, nästen blind, utfattig, sjuk och eländig. Han sköttes, vid den tiden, av en son, det enda barn han hade, efter ett mycket kortvarigt äktenskap. Utanför hans stuga lekte en stor tjädertupp, som på kvällen flög upp i en stor gran alldeles vid stugknuten. Sonen sköt varje dag på tjädern, men utan verkan. Den tycktes osårbar. Inne låg då Ola och vred sig i plågor. Så en dag sade han till pojken:

- Ge mig bössan. Jag skall jag ladda den, så det blir slut på fågeln, och jag slipper lida.

Pojken gick ut med den nu laddade bössan och sköt tuppen, som satt i granen. Den föll tungt i backen, men när han skulle ta upp den låg där bara några brända stickor omvirade av en lykthinna.

När pojken kom in låg Ola stilla insomnad, på väg till andra jaktmarker.

Det berättas också att i likföljet, när Ola bars till den sista vilan, slöt det upp en ansenlig samling av tjädrar och orrar, skator, kråkor och allsköns skogens fåglar som följde honom genom skogen.

Om nu knallen verkligen låg i gölen, så ligger han idag under en bred, bullrande landsväg och har väl än värre att få ro. Vem skulle inte vilja spöka då?

(Källa; Holmberg, August, Sägner om Rolands hav, Blekingeboken 1926)

När mörkret sänker sig.....

Ett svagt ljud utifrån fick Gerda att rycka till. Hon gick fram till köksfönstret och drog gardinen åt sidan, men hon kunde knappast urskilja något i det tunga, kalla novembermörkret.

När hon satte sig vid köksbordet igen kom hon att tänka på vad hennes farmor hade berättat för henne en gång i tiden.

”I ett hus i den närmaste byn tändes ljuset av sig själv precis klockan 12 på natten och man kunde höra tunga, långsamma steg. Inte nog med det. Vid ladugården kunde man ibland se en kvinna som krympte ihop till ett litet barn. Hon visade sig flera gånger. Huset blev till en slags vallfärdsort. Många betrodda personer berättade om samma upplevelser.”

Gerda tänkte att det kunde ju vara ganska praktiskt att inte behöva installera en tjuvbelysning om man ville resa bort någon gång. Men hur fick dessa stackar själar som kom åter äntligen lugn och ro?

”Den döde gick igen för att få en önskan uppfylld, t.ex. att bli begravd i vigd jord, för att sona ett brott eller för att de efterlevande sörjde för mycket. Och frågade man gengångaren vad den ville och uppfyllde hans eller hennes önskan blev problemet löst och gengångaren kunde finna sin frid.

Man skiljde på särskilda slag av gengångare; mylingen; våldnaden av ett mördat, odöpt barn; skälvrångaren; en lantmätare som mätt falskt och måste gå som irrbloss tills rågången rättats; strandvaskaren en drunknad som ej funnits och begravts; pengarten; en som hade grävt ner en skatt och besökte den.“

Gerda satt fundersam kvar vid bordet. När hon släckte kökslampan kände hon sig inte så väl till mods och försökte att skaka av sig tankegångarna. Det är väl inget att tro på heller! Just då knackade det otåligt på dörren.....

BC

Händer runt Mien

December:

Månd 4/12	18:30	Stormöte i Gäddeviksås Bygdegård Representanter från posten svarar på frågor om hur det blir med lantbrevbärningen. Diskussion och brain storm om Rim-projektets enkät samt fortsättning och handlingsprogram.
Fred 8/12	19:00-21:00	Hantverksskväll i gjuteriet i Gäddeviksås Paret Irene och Hans-Peter Jarz från Växjö visar färggrafik & måleri.
	ca 20:00	Eldslukning Mr Bentone. Demonstration av gjutning Glögg och pepparkakor
Lörd 9/12	12:00-15:00	Utställningen fortsätter.
Sönd 10/12	13:00-15:00	Ev. är utställningen öppen även söndag.
Sönd 10/12	12:00	Årsmöte Midingsbygdens IF Bygdegården Gäddeviksås
	14:00	Tipspromenad
	1530 ca	Luciafest med lotteri och kaffeservering Bygdegården Gäddeviksås

Februari:

Torsd 1/11		Manusstopp Mieninfo nr 1/01. Aktiviteter i mars , april och maj år 2001. Glöm ej att skicka in material. Vad som hänt och kommer att hända. Skriver du på dator: skicka på diskett eller e-post.
------------	--	--

Till sist:

I nästa nummer kommer de "Vita Gula Sidorna" igen. Vill du ändra, tillägga eller ta bort något sedan förra gången så kontakta redaktionen.

Midsommar!!

Det är långt till midsommar men vi undrar vad ni tycker ang. **festligheter på kvällen.** Kryssa för vad du anser bäst och lämna lappen antingen på Luciafesten till Ros-Marie eller Gun eller ring/faxa/maila till Tord eller Bodil.

Mat och dans på midsommarafton	Mat och dans på midsommardagen	Annat alternativ	Ingen fest alls
-----------------------------------	-----------------------------------	------------------	-----------------

Namn:.....

OBS: Detta gäller inte barnens dans runt majstången. Den blir som vanligt.